

DAR POROZUMĚT

Kázání ze soboty 03.06.2021 – br. Michal Balcar

Dovolte mi, abych se ve svém dnešním kázání vrátil k svátku Letnic, který západní křesťanský svět slavil před několika týdny. Je to svátek biblický a důležitý, takže je to jen správné. Nakonec Letnice jsou v naší teologii považovány za narozeniny církve. Pojdme dnes společně přemýšlet nad tím, jaký ke svému narození dostala dárek od Hospodina a co to znamená pro nás.

Když nastal den Letnic, byli všichni shromážděni na jednom místě. Náhle se strhl hukot z nebe, jako když se žene prudký víchř, a naplnil celý dům, kde byli. A ukázaly se jim jakoby ohnivé jazyky, rozdělily se a na každém z nich spočinul jeden; všichni byli naplněni Duchem svatým a začali ve vytržení mluvit jinými jazyky, jak jim Duch dával promlouvat. V Jeruzalémě byli zbožní židé ze všech národů na světě, a když se ozval ten zvuk, sešlo se jich mnoho a užasli, protože každý z nich je slyšel mluvit svou vlastní řečí. Byli ohromeni a divili se: „Což nejsou všichni, kteří tu mluví, z Galileje? Jak to, že je slyšíme každý ve své rodné řeči: Parthové, Médové a Elamité, obyvatelé Mezopotámie, Judeje a Kappadokie, Pontu a Asie, Frygie a Pamfylie, Egypta a krajů Libye u Kyrény a přistěhovalí Římané, židé i obrácení pohané, Kréťané i Arabové; všichni je slyšíme mluvit v našich jazycích o velikých skutcích Božích!“ Žasli a v rozpácích říkali jeden druhému: „Co to má znamenat?“

Dary dostala čerstvě narozená církev dva – ohnivé jazyky a schopnost promlouvat cizí řeči. Co pro nás znamená dar ohnivých jazyků, nevím. Chci se nicméně zabývat tím druhým darem, protože má i pro nás zajímavé konsekvence. Každý z nás, kdo se zabývá učením cizích jazyků, ví, že to není nic snadného. Biflování slovíček a snaha porozumět jazykovým strukturám je pro některé mozky věc velmi nesnadná. Je pravda, že záračné “nalítí” němčiny do hlavy by bylo opravdu super. Je pravda, že kdyby to byla médština nebo parthština, bylo by to pro dnešní dobu poněkud nepraktické, ale i to by bylo super. Na druhou stranu při pohledu na tenhle dar nejde nepocítovat jisté rozpaky. My se přece můžeme jazyky naučit i bez Ducha svatého. Máme učebnice a učitele. Stačí jen chtít. A přesto církev dostala do vinku právě tento dar, z všech ostatních duchovních darů. Proč?

Kdybch se zeptal jakéhokoli písmáka, co mu evokuje téma různých jazyků a Božího zásahu, odpoví nepochybně, že příběh o babylónské věži. A já mám za to, že je to asociace správná. Babylónská věž je jedním z archetypálních příběhů a lidské jednotě, která není vždycky k dobrému. “Země byla jednotná v řeči a v činech...” začíná vyprávění o lidské snaze dosáhnout nebes. Vždycky se mi líbilo, jak je tady Hospodin k lidem milostivý, laskavý a jemně počouchlý. Jaký to asi musel být pocit, když najednou dva zedníci začali mluvit jeden čínsky a druhý finsky. A tak se z Babylónu (Brány boží), stal Blábolov (jak překládá prof. Heller).

Já jsem postavil vlastníma rukama dvě modlitebny naší církve. Jedna se trochu rozpadá (v Ústí nad Labem), ale jedna stále stojí (v Rokytnici nad Jizerou). A když jsem byl v Rokytnici, tak na stavbu přijela sehraná parta zedníků udělat omítku. A to byl koncert. Oni byli sehraní, jako náš pěvecký sbor. A představte si, jak by ta souhra vypadala, kdyby si

najednou přestali rozumět.

A Letnice jsou protipólem Babylónu. Protože ten dar je ve skutečnosti darem porozumění. Být srozumitelný a rozumět, to je základem života církve. A bylo to potřeba v roce 30 a možná ještě víc je to potřeba v roce 2021. My totiž mluvíme jazykem stejným a stejně si navzájem nerozumíme.

Poté, co Petr odkáže své veliké kázání (kdo kdy zažil, že se po jeho kázání nechalo pokřtít 5000 lidí?) a reakce jeho posluchačů?

Když to slyšeli, byli zasaženi v srdci a řekli Petrovi i ostatním apoštolům: „Co máme dělat, bratří?“ Petr jim odpověděl: „Obratťe se a každý z vás ať přijme křest ve jménu Ježíše Krista na odpuštění svých hříchů, a dostanete dar Ducha svatého. Neboť to zaslíbení platí vám a vašim dětem i všem daleko široko, které si povolá Pán, náš Bůh.“

To zaslíbení platí jim (to nejsme my), jejich dětem (to taky nejsme my), ale i všem široko daleko, které si povolává Pán, náš Bůh. A to jsme my! Ten dar můžeme dostat a musíme o něj prosit. Protože ho moc potřebujeme. Letnice jsou tady i pro nás, protože i my musíme být srozumitelní a musíme rozumět.

